

SÅNGLEKAR

UTGIFNA AF

KRISTINA NILSSON, AUGUSTA LJUNGSTRÖM

OCH

PREBEN NODERMANN

TREDJE SAMLINGEN

LUND, C. W. K. GLEERUPS FÖRLAG

1 Kr.

SÅNGLEKAR

TREDJE SAMLINGEN

35 MELODIER MED TEXT OCH LEBESKRIFNINGAR

SAMT 11 FOTOGRAFIER

UTGIFNA AF

KRISTINA NILSSON

SEMINARIELÄRARINNA I LUND
LÄRARINNA I LEK OCH GYMNASIK

AUGUSTA LJUNGSTRÖM

FOLKSKOLLÄRARINNA I LUND

PREBEN NODERMANN

FIL. LIC., DOMKYRKOPELLMÄSTARE I LUND

LUND

C. W. K. GLEERUPS FÖRLAG

Tredje samlingens innehåll.

66. Daggen går.....	Sid. 5
67. Vippan	» 6
68. Snäckan	» 7
69. Klosterleken	» 8
70. Höga berg	» 10
71. Räfven raskar	» 12
72. Udden sofver	» 13
73. Vattna gåsen	» 14
74. Skrytleken	» 16
75. Tjuf och tjuf	» 18
76. Nigarepolskan.....	» 19
77. I dalaskog	» 20
78. Kommer du te mej?	» 21
79. Tycker du om mej?.....	» 22
80. Karusellen	» 24
81. Vakten är lat	» 26
82. Binderibinda	» 28
83. Petter Magnus	» 29
84. Tur och retur.....	» 30
85. Östbo och västbo	» 32
86. Slättergille	» 33
87. Dragkamp	» 34
88. Släpp mig in!	» 36
89. Domaredansen	» 38
90. Spinn, spinn!	» 39
91. Bandleken	» 40
92. Änkeleken	» 42
93. Mors grisar.....	» 44
94. Nippertippa.....	» 45
95. Systrar och bröder	» 46
96. Ut i det fria	» 48
97. Hej, kamrater!	» 50
98. Tomtar och älfvor	» 52
99. Sjöresan	» 54
100. Klang, min vackra bjällra!.....	» 57
Uppgifter om lekarnas förekomst.....	» 60

Rättelser:

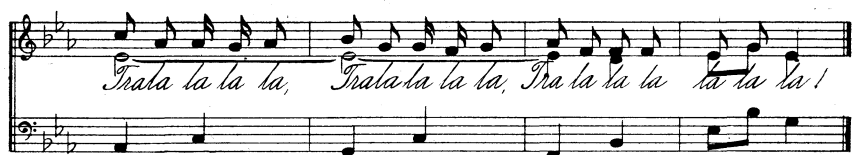
Första samlingen.

Sid. 2, rad 3 står begge.	bör vara bägge
» » » 5 » lekarnes	» » lekarnas
» 4 » 12 » föres först framåt	» » föres åt sidan.
» » » 20 » Frontställning	» » Flankställning
» » » 21 » Flankställning	» » Frontställning
» 49 » 6 » vet ni hvad hon gör	» » vet ni hur hon gör
» » » 17 » sedan tillbaka	» » sedan baklänges tillbaka
» » » 21 » återvända till sina platser	» » återvända baklänges till sina platser
» 56 » 14 » utföres	» » utföras

Andra samlingen.

Sid. 12, rad 3 står kärestan	bör vara kärasten
» 21 » 12 » »Se, god dag, min rosa!«	» » »Fall på knä, min rosa!«
» 34 » 12 » galoppsteg	» » sidosteg.

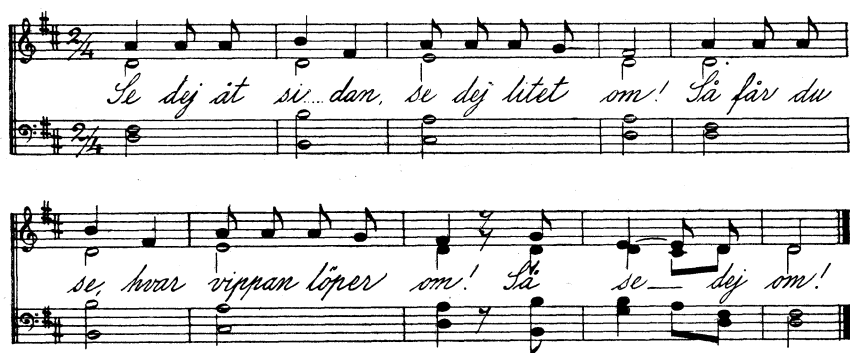
66. Daggen går.

De lekande ställa sig tätt tillsammans och bilda ring, med ansiktena inåt och händerna på ryggen, innersidan af händerna uppåtvänd och fingrarna lindrigt krökta. En af deltagarna går utom ringen med »daggen» (en knuten näsduk) och placerar denna, medan första delen af strofen sjunges två gånger, helt oförmärkt i någon af de öppna händerna samt fortsätter att gå, till trallen börjar, då han ställer sig med i ringen. Då andra delen af strofen sjunges, skall den, som erhållit daggen, med denna plötsligt slå grannen närmast till höger i ryggen. Grannen skyndar undan, så fort han hinner, ringen rundt, förföljd med slag af den förre. Då den flyende kommit till sin plats igen, är han kvitt förföljaren. Denne stannar utom ringen vid lekens omtagning.

67. Vippan.

En är »vippan». De öfriga hålla hvarandra i händerna i hopträngd ring med ansiktena inåt. Under sången springer vippan rundt omkring ringen och lägger så omärkligt som möjligt en näsduk på eller bakom någon i ringen. Den, hos hvilken den blifvit lagd, upptager näsduken och springer åt motsatt håll mot den, som placerat den. Den af de två, som först hinner tillbaka till den lediga platsen, stannar där, och den andre behåller näsduken och fortsätter leken. Hinner vippan omkring utan att näsduken blifvit observerad, gifver han den ouppmärksamme ett slag med handen i ryggen. Näsduken upptages af den försumlige, som blifver »vippa» vid lekens omtagning.

68. Snäcken.

Hand i hand, hand i hand Till det främmande hand Låt oss
gå, låt oss gå, - Vi ska vinna än..... då.

Snäcken hon söker hvila, Men vi skola bara i la. Kom,
kom, och låt oss gå, - Vi ska vinna än..... då.

Denna lek ordnas lättast, om man låter den följa på en ringlek. Man bryter ringen och angifver riktningen för spiralrörelsen, som börjar med kedjans ena ända, medan den andra står helt stilla.

Därpå göres helt om, och spiralen återtager genom rörelser i omvänd ordning sin ursprungliga form af ring.

Leken fortsättes sedan som ifrån början, blott med den skillnaden, att sammanrullningen nu börjar i kedjans andra ända.

69. Klosterleken.

2. Kan jag ej få jungfrun se? — Bing, bång etc.
3. Jungfrun får du aldrig se? — Bing, bång etc.
4. Jag skall bryta stenar ur. — Bing, bång etc.
5. Ännu håller klostrets mur. — Bing, bång etc.
6. Nu är väna jungfrun min. — Bing, bång etc.

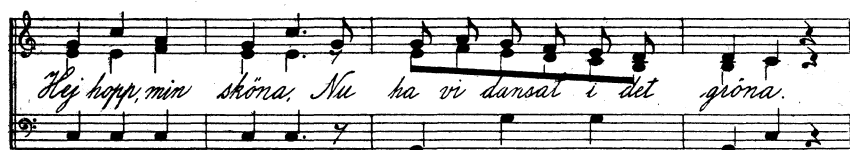
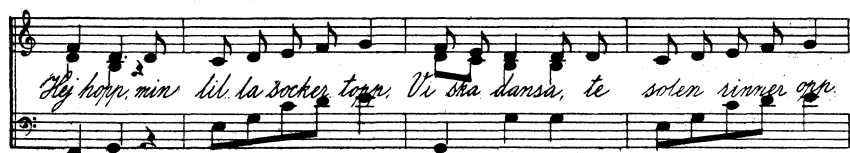
En af de lekande utses till nunna (med slöja) och en annan till riddare. De öfriga, ett udda antal, fatta hvarandras händer och bilda ring (klostermuren). Midt i ringen sitter nunnan; och riddaren, som vill befria henne, går utanför. De udda stroferna sjungas endast af ringen; de jämna endast af riddaren. Omkvädet sjunges af alla. Under omkvädet till fjärde strofen bryter riddaren två stenar (hopstående kamrater) utur ringen, som genast sluter luckan. De utbrutna gå undan, medan femte strofen sjunges. Stroferna fyra och fem upprepas alltjämt, tills ringen är alldeles upplöst. Riddaren rycker slöjan af jungfrun och tager henne i famn. Alla de öfriga sluta stor ring omkring dem. Paret svänger inuti ringen. Slutstrofen sjunges två gånger. Härunder svänger ringen ena gången åt vänster och andra gången åt höger.

»Jag skall bryta stenar ur.»

70. Höga berg.

2. Det är skam att stå midt i ringen,
vilja dansa, men få sig ingen.
Hej hopp, min lilla etc.
3. Nu ha vi dansat öfver berg och backar,
sltit upp både skor och klackar.
Hej hopp, min lilla sockertopp!
Nu ha vi dansat, till solen rinner opp
Hej hopp, min sköna!
Nu ha vi dansat i det gröna.

De lekande bilda ring genom att hålla i hvarandras händer. En af deltagarna springer inne i ringen med höger hand i sidan. Vid

orden »Höga berg» sträcka alla upp armarna, och vid »djupa dalar» göra de en djup bugning med armarna fortfarande sträckta. Därefter fatta de hvarandras händer, och ringen rör sig i rask takt åt vänster. Vid orden »Hej hopp, min lilla sockertopp» sker uppbudning, då alla klappa två gånger i händerna på »Hej hopp», och de tvenne i ringen svänga om med hvarandra till strofens slut.

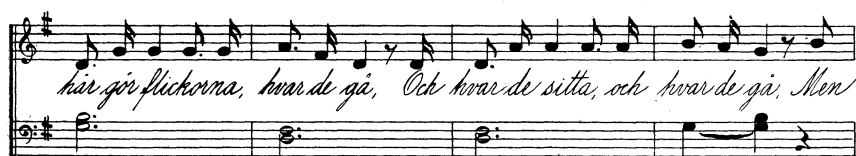
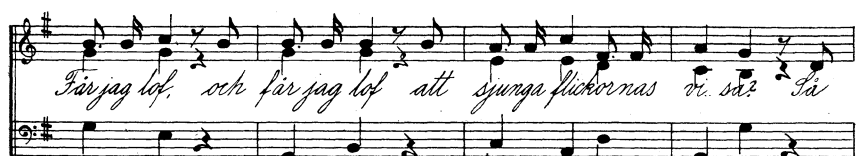
Den uppjudna stannar inom ringen, och andra strofen sjunges. Före uppjudningen peka alla finger åt den ensamma.

Då i sista strofen orden »slitit ut både skor och klackar» sjungas, sträcka alla deltagarna hastigt fram högra foten på ordet »skor» och vidröra lika hastigt på ordet »klackar» vänstra fotens klack med vänster hand. Ögonblicklig handfattning.

Leken tager sig bäst ut, när den dansas af barn. Använd för vuxna dansas den som enkel ringdans.

71. Räfven raskar.

De lekande gå i ring och sjunga: Räfven raskar — — — — —
 flickornas visa. På ordet »visa» stannar ringen. Medan »Så här gör
 — — — — — hvar de stå» sjungas, niga (buga etc.) alla på orden
 »här», »hvar», »hvar», och »hvar». Därefter dansas i ring till stro-
 fens slut. I en följande strof sjunges t. ex. gossarnes visa, hvarvid
 bugas; sedan gubbarnes, hvarvid snusas o. s. v. (Skräddarna — sy,
 bagarna — rulla bullar, damerna — hålla nätt i kjolen, herrarne —
 lyfta på hatten etc.).

72. Udden sofver.

2. Udden han är snäller. Tralala etc.
Han ger oss karameller. Tralala etc.
3. Udden han är finer. Tralala etc.
Han ger oss apelsiner. Tralala etc.
4. Udden han är kvicker. Tralala etc.
Han söker snälla flickor. Tralala etc.

De lekande, ett udda antal, uppställa sig parvis i stor ring med ansiktena vända inåt ringen och med ett mellanrum mellan hvarje par. »Udden» står utan maka i kretsen. Medan första strofen sjunges, springer han med galoppsteg under höfterfäst tvärt öfver ringen till motsatta sidan och väljer en maka, hvarpå de båda hand i hand (med händerna i kors samt med hoppsteg) springa tillbaka till den förras plats. Den, som nu blef udda, gör på samma sätt, och leken fortgår, så länge den roar. Nya versar uppfinnas efter behag.

73. Vattna gåsen.

Vattna, vattna gåsen— Räfven är inte hemma.
 Vattna, vattna gåsen— Räfven är inte hemma. Han
 Vattna, vattna gåsen— Räfven han är hemma. Han

Vattna, vattna gåsen— Räfven är inte hemma.
 sitter bakom laden Och gnager gåse... vingar.
 sitter i sin ku la Och slickar sej om munnen.

En af deltagarna föreställer räfven. Han placerar sig bakom ett träd eller i en dörröppning. En annan af de lekande föreställer gåsen och de öfriga hennes ungar. Gåsen ställer sig framför sina ungar, som stå i rad bakom henne, hvar och en läggande händerna på den framför ståendes axlar. Under orden: »Vattna, vattna gåsen! Räfven är inte hemma» (som sjungas två gånger), går gåsen med sina ungar ett hvarf omkring och stannar därpå framför räfvens kula, hvarvid ungarna hastigt ordna sig i rakt led.

Nu uppstår följande samtal. Gåsen: Goddag, Mickel! — Räfven: Tack för det, Slickel! — Gåsen: Är räfven hemma i dag? — Räfven: Nej! — Gåsen: Hvar är han? — Räfven: Han sitter bakom laden och gnager gåsevingar.

Därpå återtaga gässen sin promenad sjungande: »Vattna, vattna gåsen! Räfven är inte hemma. Han sitter bakom laden och gnager gåsevingar». Gåsmamman gör nu åter halt framför räfvens bostad, och ett nytt samtal uppstår, hvarvid ungarna ordna sig i rak linje.

Gåsen: Goddag, Mickel! — Räfven: Tack för det, Slickel! — Gåsen: Är räfven hemma i dag? — Räfven: Ja. Hurudant är vädret? —

Gåsen: Solsken och vackert väder. — Räfven: Det är ert väder och inte mitt.

Därpå ånyo kringmarsch under orden: »Vattna, vattna gåsen! Räfven han är hemma. Han sitter i sin kula och slickar sej om munnen».

Sedan följande samtal, hvarvid ungarna ånyo ordna sig på rak linje. Gåsen: Goddag, Mickel! — Räfven: Tack för det, Slickel! — Gåsen: Är räfven hemma i dag? — Räfven: Ja. Hurudant är vädret? — Gåsen: Regn och fult väder. — Räfven: Det är mitt väder och inte ert.

»Det är mitt väder och inte ert.»

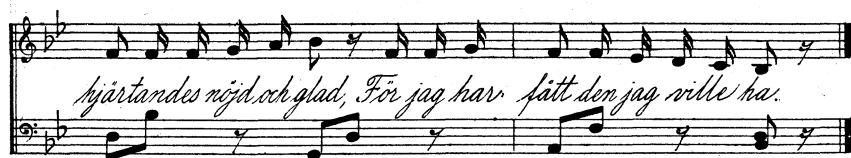
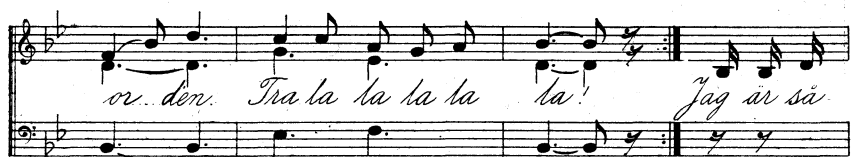
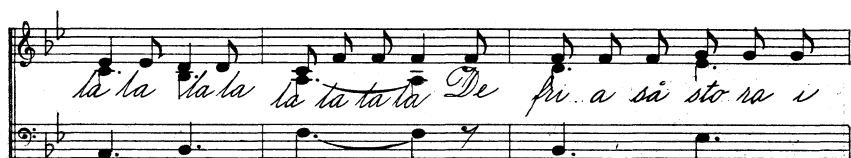
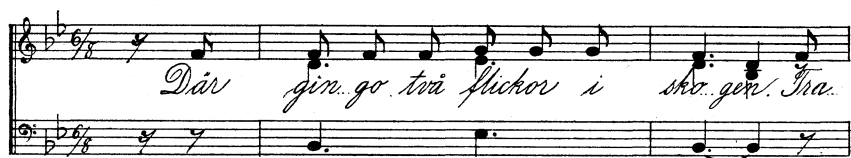
Räfven rusar nu fram och söker taga någon af ungarna, medan gåsen söker med utbredda armar hindra honom. Räfven får ej med våld skjuta undan gåsen utan blott genom snabba vändningar söka komma förbi henne. Vid de krökningar, hvilka uppstå i raden af de lekande, skaffar han sig tillfälle att snappa bort den ena efter den andra, tills han fått dem alla.

Den, som först tagits, blir nästa gång räf, och den sist tagna blir gås.

74. Skrytleken.

(Där gingo två flickor i skogen.)

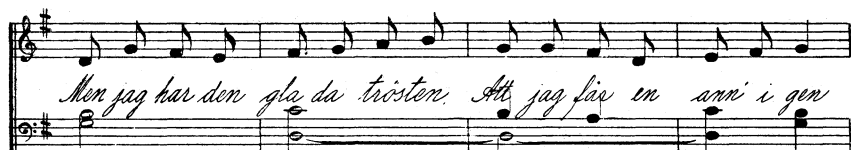
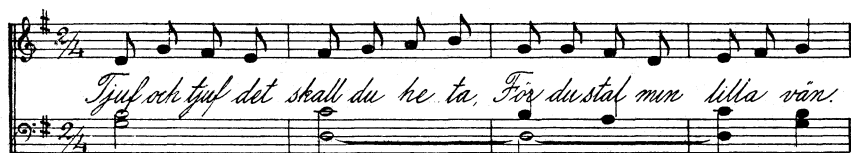
2. Jag gifver dej tusen riksdaler. — Tralala etc.
Pytt, du har väl knappast en daler. — Tralala etc.
3. Ah, korgen jag dej skänker. — Tralala etc.
En annan jag påtänker. — Tralala etc.

(Slutstrof.) Jag är så hjärtandes nöjd och glad,
för jag har fått den jag ville ha.

De lekande bilda ring, som går åt vänster. Två af deltagarna, friarna, äro inom ringen med hvar sin näsduk i handen. Under första strofen marschera de hand i hand åt motsatt håll mot ringen. De stanna framför hvar sin kamrat i ringen och lägga näsdukarna på dessas axlar under orden »Jag gifver dej tusen riksdaler», hvilka ord sjungas endast af friarna. Svaret, »Pytt, du har väl knappast en daler,» sjunges endast af dem, som erhöillo näsdukarna. Orden »Ah, korgen jag dej skänker» sjungas endast af friarna. Dessa uppbjuda därvid ett par andra och svänga med dem inom ringen under sista strofen, hvilken sjunges af alla gemensamt (hvilket ock är fallet med refrängen »Tralala» under hela leken). De bägge försmådda blifva friare nästa gång.

75. Tjuf och tjuf.

2. När jag reste till Landskrona,
tappade jag min paraply.
Den hade kostat femton kronor,
och den var alldeles ny. — Tror ja' etc.
3. Hvad skall den i leken göra,
som kan ingen flicka få?
Han kan vara utan flicka,
vara lika glad ändå. — Tror ja' etc.
4. Vill ni se, att jag är gifter,
vill ni se, jag har fått man.
Vill ni se, han heter Petter,
vill ni se, att han är grann. — Tror ja' etc.
5. Vill ni se, att jag är gifter,
vill ni se, jag har fått fru.
Vill ni se, hon heter Karin.
Hon är lika god som sju. — Tror ja' etc.

Lekes såsom n:r 72, Udden sover.

76. Nigarepolskan.

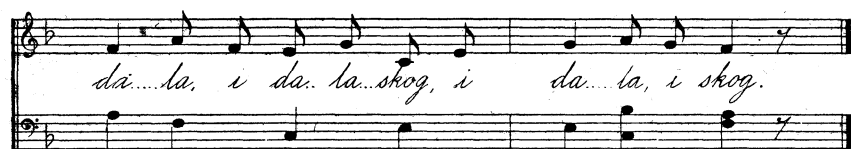
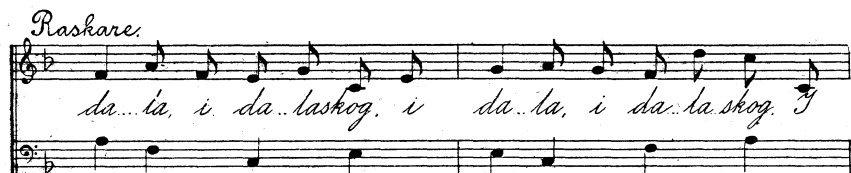
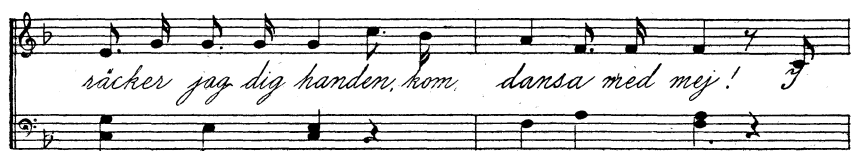

De lekande uppställas på två led midt emot hvarandra på 8 eller 10 stegs afstånd. Under det sången sjunges första gången, springer en af deltagarna, den öfversta i första ledet, under höfterfäst ett hvarf omkring mellan leden. Han stannar vid sångens omtagning framför den nedersta i andra ledet. Här sker uppjudning, hvarvid bägge figurera med fötterna, börjande med vänster fot. Vid ordet »Hej» vänder den uppjudande med ett hopp helt vänster om, den uppjudna lägger sina händer på den förras axlar, och båda springa rundt inom leden till strofens slut. Då strofen åter börjar, stanna de framför den (numera) öfversta i första ledet. Samma figurering som nyss. Vid »Hej» helomvändning af uppjudarna. Den uppjudna lägger sina händer på den närmast framför ståendes axlar. Därpå växelvis språngmarsch och uppjudning af det ständigt längre uppjudande ledet, tills alla äro med i detta.

(Musikstrofens bägge halfvor kunna i mån af behof upprepas äfven hvar för sig.)

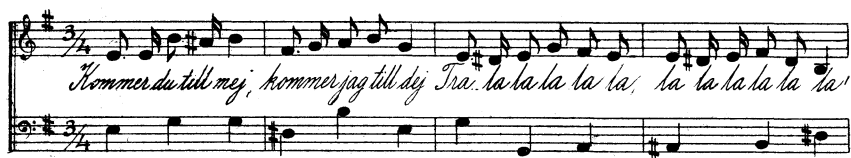
77. I dalaskog.

Enkel ringdans. Ringen går åt vänster; en inuti ringen, som bjuder upp. Omsvängning under refrängen.

78. Kommer du te mej?

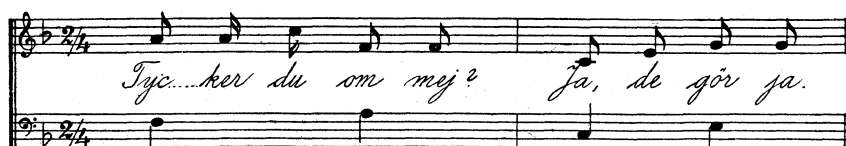

Deltagarna bilda ring, hvilken går åt vänster. Två utses att vara inne i ringen. Under första hälften af strofen dansa dessa med hvarandra arm i arm (vänster i vänster). Då andra hälften af strofen sjunges, släppa de hvarandra och taga hvar sin ur ringen och dansa med på samma sätt, men nu med höger arm till strofens slut. Därefter ställa de sig med i ringen, och de inbjudna dansa första hälften af strofen med hvarandra i vänster arm och därpå med hvar sin ur ringen i höger arm o. s. v. Ringen skall alltjämt vara i rörelse, men gå hvarannan gång (strof) åt vänster och hvarannan åt höger samt starkt markera första stafvelsen i hvarje takt.

Leken fortsättes, tills alla svängt om.

79. Tycker du om mej?

2. Reser vi te prästen? Ja, de gör vi.
Gifter oss förresten? Ja, de gör vi.
Ä de riktigt säkert? Ja, de ä de.
Hej, fallerej, fallerallanlej!

3. Ska vi göra gille? Ja, de ska vi.
Ska de bli te våren? Ja, de ska de.
Ä de riktigt säkert? Ja, de ä de.
Hej, fallerej, fallerallanlej!

Lekes på två led. Leden stå vända mot hvarandra på tre stegs afstånd. Under »Hej, fallerej» etc., som sjunges gemensamt, svänges alltid parvis, en ur första och en ur andra ledet i hvarje par.

Under första strofen figureras med fötterna under höfterfäst. Efter pardansen återtages utgångställningen.

Sedan hastigt allmän handfattning, hvarvid ledens ändar slutas till stor ring. Händerna släppas, halft vänster om, hvarje person lägger sina händer på den framför ståendes axlar.

Under andra strofen språngmarsch rundt (detta föreställer resan till prästen). Omedelbart före pardansen vid strofens slut måste ringen hafva nått den ställning, att, vid en hastig lösning, flankställningen genast åter är klar.

Under tredje strofen bildas ur flankställningen stor ring, som svänger hastigt, till dess att pardansen inträder vid strofens slut.

Lekes snabbt och ledigt. Högst 10 lekande böra deltaga i hvarje led. Ringen hinner då att svänga ett enda hvarf mellan pardansen och flankställningen. Pardansen utgöres blott af en enda sväng.

80. Karusellen.

Karusellen.

De lekande uppställas parvis i ring med ansiktena vända inåt ringen och bilda på så sätt två ringar, den ena inuti i den andra. Deltagarna i den inre ringen hålla hvarandra i händerna, och de i den yttre lägga sina händer på den framför stående kamratens axlar. Medan orden »Jungfru, jungfru — — — — karusellen gå!» sjungas, stå de lekande stilla. Under orden »Ha ha ha — — — — och ja'!» springa ringarna med sidosteg första gången åt vänster och andra gången åt höger.

Vid lekens omtagning byta deltagarna i hvarje par plats med hvarandra, så att den, som stod innerst förra gången, ställer sig ytterst nästa gång.

81. Vakten är lat.

Vak...ten är lat och lig...ger och sofver,
ligger och sofver, ligger och sofver. Vakten är lat och
lig...ger och sof...ver Hej, hej, hej!

2. Äpplena växa öfver hans hufvud,
öfver hans hufvud, öfver hans hufvud.
Äpplena växa öfver hans hufvud. — Hej, hej, hej!
3. Nu kommer tjufven och snappar ett äpple,
snappar ett äpple, snappar ett äpple.
Nu kommer tjufven och snappar ett äpple. — Hej, hej, hej!
4. Då rusar vakten upp efter tjufven,
upp efter tjufven, upp efter tjufven.
Då rusar vakten upp efter tjufven. — Hej, hej, hej!
5. Tjufvert han springer, springer och skriker,
springer och skriker, springer och skriker.
Tjufven han springer, springer och skriker. — Hej, hej, hej!

Deltagarna bilda ring, som går åt vänster. Vakten ligger på marken inom ringen under stroferna 1—3. Tjufven går utanför rin-

gen till början af strof fyra, då han tränger sig in och snappar i luften öfver vaktens hufvud. Han försöker fly ut igen, men hindras af ringen. Vakten rusar upp och förföljer tjufven inom ringen, tills han tagit honom.

Ny »tjuf» och ny »vakt» väljas för nästa gång.

82. Binderibinda.

Bind binderi.....binda — Hvem skola vi bin.da?

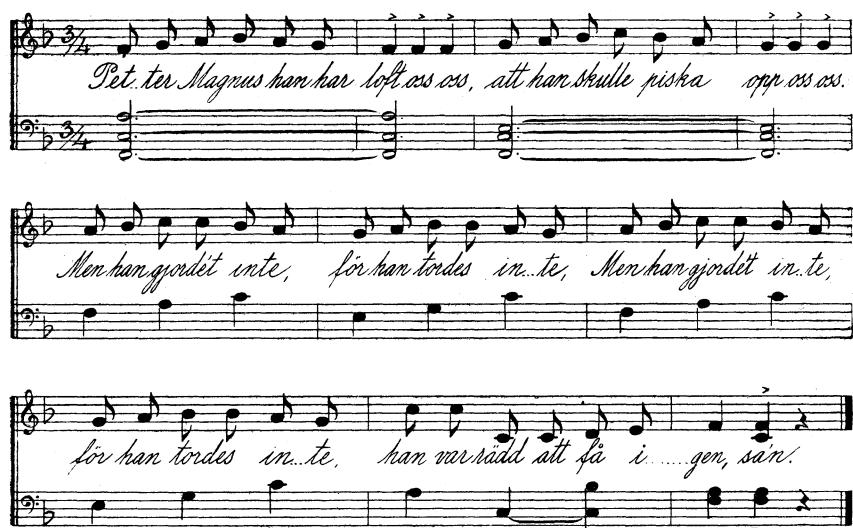
Lit.....la Karin binder sej — Falle...salla.....lej!

2. Lös, löserilösa —
Hvem skola vi lösa?
Lilla Anna löser sej,
så lösa vi — fallerallej.
3. Sväng, svängerisvänga —
Hvem skola vi svänga?
Hela laget svänger sej,
så svänga vi — fallerallej.

Alla deltaga i sången. De bägge första stroforna sjungas en gång för hvarje person, som namngifves; sista strofen blott en enda gång af alla gemensamt. Deltagarna bilda ring, som går åt vänster. Under första strofen vänder sig den namngifna utan att släppa kamraternas händer, så att armarna komma i kors. Strofen upprepas, tills alla vändt sig på samma sätt. Under andra strofen vända sig deltagarna en efter annan till sin ursprungliga ställning, allt med åtföljande namngifning. Under sista strofen svänger ringen i hastigare takt.

83. Petter Magnus.

Pet. ter Magnus han har loft oss oss, att han skulle piska opp oss oss.

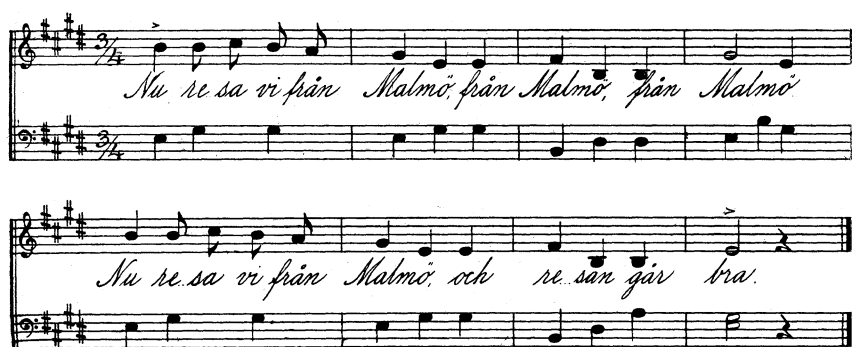
Men han gjordet inte, för han tordes in...te, Men han gjordet in...te,

för han tordes in...te, han var rädd att få i...gen, sa'n.

Uppställning parvis i ring, så att deltagarna i hvarje par stå vända mot hvarandra; de som stå i den yttre ringen, sätta händerna i sidan och de i den inre hålla armarna i kors. Då orden »Petter Magnus — — — piska opp oss, oss» sjungas, stå de lekande stilla och stampa vid »oss, oss» två gånger i golfvet, först med vänster fot och sedan med höger fot. Då »oss, oss» sjunges andra gången, höter hvar och en mot sin kamrat med högra handens pekfinger två gånger i st. f. stampningen. Vid orden »Men han gjorde't inte — — — skulle få igen, sa'n» svänga paren om i hastig takt. Vid »igen, sa'n» niga de lekande djupt på »igen» (som sjunges långsamt) samt höja sig upp på »sa'n». Därefter byta paren om kamrater, hvilket sker därigenom, att yttre ringen flyttar sig ett steg åt vänster, hvarpå leken börjar på nytt.

84. Tur och retur.

2. Så resa vi till Stockholm, till Stockholm, till Stockholm.
Så resa vi till Stockholm, och resan går bra.
3. Nu äro vi i Stockholm, i Stockholm, i Stockholm.
Nu äro vi Stockholm, och resan gick bra.
4. Så resa vi från Stockholm, från Stockholm, från Stockholm.
Så resa vi från Stockholm, och resan går bra.
5. Nu resa vi till Malmö, till Malmö, till Malmö.
Så resa vi till Malmö, och resan går bra.
6. Nu äro vi i Malmö, i Malmö, i Malmö.
Nu äro vi Malmö, och resan gick bra.

Deltagarna bilda ring genom att hålla i hvarandras händer; ryggarne inåt ringen.

I denna ställning dansa de lekande omkring åt vänster, medan första strofen sjunges två gånger. Orden »Nu» och »bra» markeras. Andra gången då »bra» sjunges, stannar ringen.

Vid andra strofen brytes ringen, och de lekande bilda ett långt led, men släppa icke hvarandras händer. De bägge öfversta (ett och två) sträcka upp armarna och bilda port. Den sista i ledet springer framom ledets front, genom porten, bakom ledet, dragande alla

de öfriga med sig, hvarvid tvåan gör en vändning helt vänster om, dock utan att släppa ettan. Tvåans vänstra hand, hvari trean håller, blir liggande på tvåans högra axel. Så bildas en ny port af tvåan och trean. Genom denna port springa alla de följande i samma ordning som förut, och trean gör samma vändning och rörelse, som nyss tvåan. På detta sätt fortfares, tills alla deltagarna utfört samma rörelser, hvarpå ringen slutes utan att armställningen ändras.

Den på detta sätt bildade kedjeringen springer sedan några hvarf omkring, under det tredje strofen sjunges två gånger.

Därpå brytes ringen, och kedjan upplöses. Detta senare sker genom motsatta rörelser, d. v. s. den siste kryper nu bakifrån framåt, hvarvid den närmaste kamraten kommer att göra helt höger om och därefter alla de öfriga i tur och ordning till den första. Härvid sjunges fjärde strofen.

Kedjan slutes så igen, och de lekande, som nu stå vända utåt i ringen, göra helt om och dansa omkring, medan femte strofen sjunges två gånger.

Under sjette strofen kedjegång med armkrok och höfterfäst.

Äro de lekande många, böra de fördelas i grupper om tio till tolf.

85. Östbo och västbo.

Saj, Le...sa lilla, vill du ha mej? Här ä' vantarna du

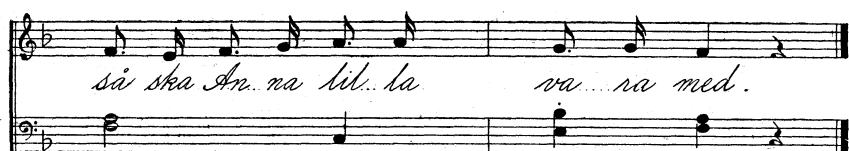
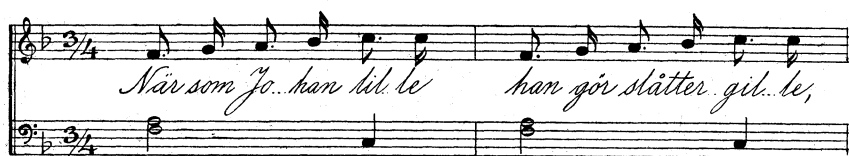
gå' mej. Öst...bo är du och väst...bo är ja'. Lärsko har du, och

träsko har ja'. Jän...ka läst du jänka vill, Mej skall du ha'.

Deltagarna bilda ring och gå åt vänster. En eller flera inuti ringen. Uppbjudning strax; den uppjudna släpper dock ej ringen förrän vid orden »Östbo är du» etc. Paren fatta då hand korsvis och föra händerna ett par gånger fram och tillbaka. Vid »jänka» omsvängning till strofens slut.

86. Slåttergille.

De lekande uppställa sig parvis i ring, gossarne medsols och flickorna motsols, paren hållande hvarandra i inre hand, tre stegs afstånd emellan paren. Under afsjungandet af strofen, svänger hvarje par om med höger armkrok. Gossen och flickan inom samma par nämner härvid gossens och flickans namn. Strofen upprepas under armkrok åt vänster. Härpå sker förflyttning framåt, så att hvar och en får ny kamrat och förenar sitt namn med dennas. Så undan för undan, tills hvar och en återfått sin första kamrat.

87. Dragkamp.

Bro bro breja, klockan ringer elfva. Kalla ut, kalla in, kalla

hög... sa... rens dröttnings för El... la. Hvad sommarsol, hvad

vil... li... ga nord! Den som kommer allra... sist, allra sist,

Han får så... ga hvad han vill, hvad han vill: Fot eller Må... ne

Två af de lekande utses till anförare. Dessa aftala inbördes, hvem som skall vara »Sol» och hvem som skall vara »Måne». Andra namn kunna äfven väljas och kunna med fördel under lekens lopp ombytas. Anförarna ställa sig på hvar sin sida om ett på marken draget streck och bilda dubbelpport med bägge armarna. Genom denna port draga alla de öfriga, som uppställt sig i rad bakom hvarandra, hvar och en läggande händerna på den framför ståendes axlar. Då den siste i raden passerar porten, infångas han af denna genom armarnas sänkning, och tillfrågas, hvem han vill tillhöra. När han gjort sitt val, hvilket sker genom en hviskning, ställer han sig bakom den, hvars namn han nämnt, och fattar honom om lifvet med sina armar. Raden passerar åter porten, den siste infångas och tillfrågas i likhet med den

föregående, hvarefter han ställer sig på endera sidan och fattar närmast framför stående om lifvet. Detta upprepas, tills alla passerat porten och sålunda blifvit fördelade i två grupper. Grupperna dragas nu, till dess endera gruppen i sin helhet kommit öfver strecket.

Dragkamp.

